
Két babával, autó nélkül

Kislányom verseny -
szorgalmi feladat

Írta: Bodnár Katalin - Alexandre
Fagundes

Bemutatkozás

Először is bemutatom a családjunkat! Katának hívnak, gyeden vagyok a gyermekeinkkel. A férjem, Alex, portugál, vagyis nagy felfedező, szeret utazni, kirándulni, új helyeket bejárni. Mindezt szinte bármilyen közlekedési eszközzel szereti véghezvinni, csak autóval nem szeret járni, illetve biciklizni nem tud. Van két kislányunk, Vera és Isabel, mindketten 14 hónaposak (mire leadjuk ezt az írást, majdnem 15). Mióta megszülettek, kevesebbet utazunk és kirándulunk, mint korábban, de korábbi várakozásainnál jóval többet. Ebben az is sokat segít, hogy ismerünk más ikres szülőket is, illetve anyukákat, akik akár egyedül is elindulnak ikerbabakocsistól, autó nélkül.

Napi közlekedés

Nem meglepő, hogy járműparkunk 2 db (használtan vásárolt) ikerbabakocsiból (egy nagy, stabil, bolygókeres, ami nem fér be mindenhová, és egy kicsi, könnyű, összecsucskozható, de nehezebben navigálható), egy kölcsönkapott egyszemélyes babakocsiból, valamint saját magunkból áll (mint a hátunkra vagy előre kötözött gyerekek hordozóiból). Ennyi eszközzel általában eljutunk mindenhová, ahová nagyon kell vagy nagyon akarunk, néhány kivételes esettől eltekintve, amikor taxival vagy a barátaink autójával utazunk (leginkább orvoshoz).

A hétköznapiakban a férjem metróval jár dolgozni a 9 km-re lévő munkahelyére, szerencsére még átszállnia sem kell, így elég gyorsan ér célba. A karbonkalkulátor szerint idén januárban ez, plusz néhány utunk, amit tömegközlekedéssel megtettünk ebben a hónapban, összesen 9-10 kg-nyi széndioxid kibocsátással járt, vagyis fejenként 2-2,5 kg szén-dioxiddal szennyeztük a levegőt (a 320 kg-os havi fejenkénti koszolásból).

A napi elintéznivalók közül a környékünkön majdnem mindent meg tudok oldani a lányokkal együtt közlekedve, nem hiányzik az autó. Az ikerbabakocsi ugyan nem fér be mindenhová, de már kitaláltuk, hogy hol tudunk mozogni. Élelmiszerbolt, piac, gyógyszertár, gyermek- és házi orvos, ruhaboltok, játékbolt, posta nem jelent gondot. Ha valahová nem férünk be, alvásidőben megyek, és kinn hagyom a babakocsit az alvó gyerekekkel (és szemmel tartom őket az ablakból). Az sem teljesen megoldhatatlan, ha egyedül kell mennem valahová a lányokkal, ahová nem férnénk be, vagy ahol lépcsőzni kell (például a metróban). Van egy háti hordozónk (kölcsönkaptuk), illetve egy könnyű egyszemélyes babakocsink (szintén kölcsönkaptuk), amivel viszonylag könnyedén tudok tömegközlekedni. Persze ez nem könnyű (elől-hátul összesen több, mint 20 kg-ot kell vinni), ki vagyok izmosodva, de gyakran a járókelők is felajánlják a segítségüket, amire néha így is szükség van.

Háti hordozás

Kirándulás, nyaralás

Ha a férjem is itthon van hétvégén, akkor tudunk az ikerbabakocsival tömegközlekedni. Voltunk már így a Várban, az Állatkertben, a Margit-szigeten, ismerősöknél ebéden, sörfesztiválon, alternatív városnéző túrán, múzeumban, ikres találkozón, vagy csak úgy várost nézni. Nyáron elutaztunk vonattal Siófokra 4 napra (még hajókázni is el tudtunk menni, oda is befért a babakocsi!). Az ilyen túrákra általában az összecsukszó ikerbabakocsit visszük. Mindenhol nagyon megbámulnak minket, és nem tudunk nagyon sok dolgot magunkkal vinni, de megtanultunk jól pakolni.

Tavaly nyáron Siófokon (vonattal)

Januárban a Várban (BKV-val)

Az egyetlen bűnünk, hogy a férjem családját egy évben egyszer meglátogatjuk, ezt csak repülővel tudjuk megtenni, más tömegközlekedési eszközzel megvalósíthatatlan lenne. Ez a nyaralásunk is egyben. Ahol lehet, ilyenkor is próbálunk tömegközlekedni, vagy gyalogolni.

Az ikerbabakocsi Lisszabonban

Problémák, nehézségek

Most következzenek a nehézségek! Sajnos ahogy a kerekesszékeseknek, úgy a babakocsisoknak is (és az ikerbabakocsisoknak különösen) nehéz tömegközlekedni. A metróhoz szinte sehol sem vízszintes lépcső a felszínről, rámpa sincs, a buszok között kevés az igazán alacsonypadlós, vagy nem akkor jönnek, amikor a menetrendben szerepelnek. Ezért 1-2 metrómegállónyi vagy 4-5 busz megállónyi távolságot is inkább gyalog teszek meg, hosszabb távolságra pedig kétszer is átgondolom, hogy hogyan és mikor indulok el. A troli eleve esélytelen, a villamosok közül csak a Combinora tudunk felszállni (van olyan villamos, amire egyszemélyes babakocsival sem lehet egyedül felszállni...).

Nagyobb távolságokra a távolsági busz egyelőre (amíg kicsik a gyerekek, és nem tudnak sokáig ülve utazni) szóba sem jöhet, sokkal kényelmesebb a vonat. De vonattal is csak oda tudunk utazni, ahová átszállás nélkül eljutunk. Sajnos van olyan vonat is, amire higiéniai okok miatt nem tudunk felszállni (pedig nem vagyunk nagyon kényesek)... Mivel egyelőre nekünk kell cipelni a lányokat és az ő holmijukat, babakocsijukat is, ők pedig még egy jó darabig nem tudnak vinni magukkal semmit sem, hosszabb időre nem tudunk elutazni velük, mert véges a teherbíró kapacitásunk. Szóval utazni lehet, de nem bárhová, bármennyi időre.

Sajnos Magyarország infratraktúrája sem kedvez a kisgyermekeseknek. Budapesten belül még csak lehet találni megoldást szinte mindenre, de vidéken sokkal rosszabb a helyzet. Ha elutazunk egy vidéki nagyvárosba, azon belül tudunk sétálni babakocsival, de a kisebb, környékbeli látóponthoz autó nélkül eljutni szinte lehetetlen. A falusi turizmussal még rosszabb a helyzet. Nagy szerelmünk lenne például a Balaton-felvidék, ami tömegközlekedéssel csaknem megközelíthetetlennek tűnik.

Végül, nem szabad letagadni, hogy gyerekes, távolabb lakó ismerőseink általában autóval látogatnak meg minket. Így sokszor, ha találkozni akarunk valakivel, az végeredményben nem megy autó nélkül, még ha mi nem is használunk benzint... szóval a mi karbon-lábnymunk kicsi, de másoké miattunk egy picit nagyobb...

Végszó, ötletek autó nélküli kisgyermekeseknek

Mindezek ellenére kisgyerekekkel autó nélkül közlekedni könnyebb, mint amilyennek látszik. Sokkal több helyre el lehet jutni így is, mint ahogy gondolnánk. Sokat segít, hogy mindenhol vannak segítőkész emberek. Ráadásul egy ikres, autós anyától nemrég azt hallottam, hogy ha tehetné, mindenhová gyalog vagy tömegközlekedéssel menne, hogy a gyerekei lássák a világot, hiszen a száguldó autó ablakából nem láthatnak semmit sem. Villamosozni, buszozni szeretne velük, ha egyedül meg tudná oldani.

Ma már nagyon sokféle babakocsit lehet kapni, némelyik pehelysúlyú, használtan kevesebbe kerül, mint egy tankolás. Háti hordozókkal hasonló a helyzet (ügyes kezűek maguk is varrhatnak), és egy babát egy erős apuka, de a legtöbb anyuka is biztosan tud vinni a hátán (a gyerekeknek pedig nagyon tetszik). Ilyen eszközökkel nagyon könnyű útra kelni. Sokan félnek, hogy a gyerekeik könnyen elkapnak különböző vírusokat a metróban vagy tömött buszon. Számunkra ez sem tűnik nagyon ijesztőnek, amikor mi tudunk közlekedni, általában nincs tömeg, és a gyerekek (még) nem fogdosnak össze mindent.

Néhány ötlet, ami biztosan megvalósítható autó nélkül, kisgyerekekkel:

- Budapestieknek bármi, ami maximum 1 átszállással megvalósítható. Szinte biztos, hogy ilyen nagyon sok van, Budapest bármelyik részén éljen is az ember. Állatkert, Vidámpark, Hősök tere, Városliget, Margitsziget, Budai vár, Gellért-hegy, belváros (ahol sokkal több a látóponthoz, mint sokan gondolnák)...
- Vidékieknek: nagyon sok gyerek imád vonatozni, mindegy, hogy hová tart a vonat. Van olyan ismerősünk, ahol a legjobb hétféle program felülni a vonatra, elmenni nagyon messzire, majd hazavonatozni. Érdekes néha otthonhagyni az autót, és a kaland kedvéért nekiindulni. Vihetünk magunkkal egy útikönyvet vagy vonat történelmi kalauzt, amiből mesélhetünk, de ha szerencsénk van, érdekes embereket is megismerhetünk.
- A külföldi utakról sem kell teljesen lemondani autó nélküli gyermekeseknek. Nagyon sok helyre lehet venni retúr kirándulójegyet olcsón. Bécs, Prága, Pozsony, Zágráb, Krakó nincs olyan messze, és a kirándulójegyben a helyi tömegközlekedés is benne van. Németországban nagyon fejlett a vasúthálózat, és ha jó előre megtervezzük az utat és megvesszük a jegyet, sokat spórolhatunk.